

Predica de la Zürich

Duminică, 26 aprilie 2015, ora 14⁰⁰

Ewald Frank

Cuvântul de introducere din: **Rom. 8:11**: „Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuiește în voi”. **Zaharia:8:1-6**: „Cuvântul Domnului oștirilor a vorbit astfel: «Așa vorbește Domnul oștirilor: «Am o mare râvnă pentru Sion și sunt stăpânit de o râvnă plină de mânie pentru el.» Așa vorbește Domnul: «Mă întorc iarăși în Sion și vreau să locuiesc în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va chema: «Cetatea cea credincioasă», și muntele Domnului oștirilor se va chema: «Muntele cel sfânt.» Așa vorbește Domnul oștirilor: «Iarăși vor ședea pe ulițele Ierusalimului bătrâni și femei în vârstă, fiecare cu toiagul în mână, din pricina marelui lor număr de zile. Ulițele cetății vor fi pline de băieți și fete care se vor juca pe ulițe.» Așa vorbește Domnul oștirilor: «Dacă lucrul acesta va părea de mirat în ochii rămășiței poporului acestuia în zilele acelea, va fi de mirat oare și în ochii Mei? – zice Domnul oștirilor»”. **1 Cor. 15:50-58**: „Ce spun eu, fraților, este că nu pot carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu; și că putrezirea nu poate moșteni neputrezirea. Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: «Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?» Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea. Dar mulțumiri fie aduse

lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos! De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică”; **Ioan 6:27-29**: „*Lucrați nu pentru mâncarea pieritoare, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică și pe care v-o va da Fiul omului; căci Tatăl, adică însuși Dumnezeu, pe El L-a însemnat cu pecetea Lui. Ei I-au zis: «Ce să facem ca să săvârșim lucrările lui Dumnezeu?» Isus le-a răspuns: «Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela pe care L-a trimis El»”.*

Deja am putea încheia acest serviciu divin. Noi am auzit și citit atâtea versete biblice prețioase și lucrul frumos este că de fiecare dată Cuvântul lui Dumnezeu ni se adresează nouă. Cuvântul care este vorbit ni se adresează nouă și noi simțim că Cuvântul n-a fost scris doar corintenilor sau romanilor, ci fost scris și ne-a fost adresat și nouă, și, prin credință, noi putem să-l primim.

În mod deosebit astăzi o salutăm pe sora noastră Froitz care este de prima dată în acest loc. Soră scumpă, te rog să te ridici; doamna pe care a adus-o fratele Baumgarten. Soră Froitz, te rog să te ridici. Priviți-o vă rog; aceasta este sora noastră care l-a auzit pe fratele Branham în anul 1955, aici în Elveția. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Permiteți-mi să citesc două versete. Voi reciti versetul din 1 Cor. 15, unde se spune că Domnul ne va dărui biruința; El ne-a dat-o deja. 1 Cor. 15:55-56: „*«Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?» Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea”.* În principal, aici este vorba despre puternicul cuvânt «biruință». Domnul nostru este Biruitorul de la Golgota – acest lucru a fost anunțat deja în prorocul Isaia cap. 42, 49 și Mat. 12:20: „*Nu va frânge o trestie ruptă („o țevă îndoită” – lb. germ), și nici nu va stinge un fitil care fumegă până va face să biruie judecata („până va face să biruie dreptatea” – lb. germ) . Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui”.*

Frați și surori, de data aceasta am de dat o mărturie din trăirile puternice din ultimele două săptămâni, o mărturie ca niciodată mai înainte; nu doar în Dubai. Voi cu toții știți din scrisorile circulare că a fost o prioritate să port Cuvântul lui Dumnezeu pe întregul pământ.

Dar țările arabe din vecinătatea Golfului Persic nu au fost atât de deschise cum ne-am fi dorit. Dar acum Dumnezeu a dăruit izbândă peste măsură. Nu doresc să amintesc în detalii ceea ce s-a întâmplat în Dubai. Dumnezeu Își are poporul Său și Mireasa Mirelui este răspândită pretutindeni în toate popoarele, limbile și națiunile. Ceea ce s-a întâmplat de data aceasta în Pakistan a fost foarte puternic, peste așteptările noastre. Voi știți că din anul 1972 eu am vizitat Pakistanul de câteva ori. Peste tot sunt adunări locale. Dar de data aceasta s-a întâmplat ceva ieșit din comun. Noi avem acolo doi frați care au o poziție în conducerea țării, și ei sunt însoțiți în permanență de poliție. De data aceasta în cele trei orașe Islamabad, Lahore și Karachi, eu am fost însoțit permanent de poliție. De la aterizarea la aeroport am fost primit aproape ca un oaspete de stat, cu onor militar. Ei m-au însoțit pretutindeni: la hotel, la adunări, la televiziune, la aeroport; peste tot am fost însoțit de un bărbat în uniformă militară, înarmat cu pistol mitralieră, care în mașina personală stătea tot timpul lângă șofer. Eu m-am simțit foarte, foarte bine. Cel mai puternic lucru s-a petrecut în Lahore, localitate care este situată în centrul Pakistanului, unde am fost invitat la un post de televiziune. Închipuți-vă că bărbatul care era responsabil la acea televiziune – aici este cartea lui de vizită, dar nu vrem să-i spunem numele întreg pentru ca nimeni să nu-l urmărească – fratele Bashir m-a primit la televiziunea „Bible”. El s-a uitat la mine și mi-a spus: „Este adevărat că tu l-ai cunoscut pe William Branham?” Eu am spus: „Da, așa este”. Atunci el mi-a spus: „Bunicul meu mi-a povestit atâtea lucruri despre William Branham. El a fost în adunările pe care William Branham le-a ținut în Bombay. Spune-ne tot ce știi despre lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu prin William Branham” – aceasta a fost în Lahore, Pakistan. Și el repeta: „Bunicul meu mi-a spus, bunicul meu mi-a spus, bunicul meu mi-a povestit de William Branham. Spune-ne tot ceea ce știi tu”. Atunci eu am vorbit o oră și jumătate la televiziune. Când am terminat cu mărturia, el a început din nou și a spus: „Bunicul meu mi-a povestit multe. Tu nu ne-ai spus totul. Spune-ne tot ceea ce ne poți spune”. Și cu adevărat, a trebuit să mai vorbesc la televiziune încă o oră întregă. Dar acum vine lucrul cel mai străpungător: când noi am încheiat, el a spus: „Ceea ce ai

propovăduit tu astăzi, aici, va fi ascultat în toate cele 56 de țări arabe”. Douăzeci și trei dintre acestea sunt țări islamice. Închipuiți-vă aceasta odată, miercuri 15 aprilie a fost o zi deosebită pe care Dumnezeu a făcut-o; mesajul divin n-a fost transmis doar într-o țară la o televiziune, ci posturile de televiziune din 56 de țări au transmis acest interviu. În următoarea seară fratele Michael mi-a spus: „Ceea ce ai predicat ieri la televiziune, astăzi s-a dat în reluare de patru ori” și a mai adăugat: „Pot să-ți dau ora” și mi-a dat ora la care se va mai relua. Nu vă puteți da seama ce s-a întâmplat în interiorul meu.

Eu am mai spus: prin marele har al Dumnezeului atotputernic, am propovăduit Cuvântul în 145 de țări, în mod personal, dar acest lucru îmi era pe inimă, și anume, ca întreaga regiune arabo-islamică să fie inclusă în această propovăduire, ca și ei să audă ceea ce a ales Dumnezeu pentru acest timp. Putem spune că aceasta a fost ziua pe care Domnul a făcut-o. Și folosește un bărbat care de fiecare dată spunea: „Bunicul meu, bunicul meu, bunicul meu...”. Da, Domnul să ne dăruiască mai mulți astfel de bunici care pot arăta spre ceea ce a făcut Domnul, prin har, în timpul nostru.

Frați și surori, cu referire la ceea ce a citit și a spus fratele Graf: noi suntem lucrarea lui Dumnezeu, lucrarea de răscumpărare a lui Dumnezeu, Biserica Dumnezeului celui viu. Dumnezeu are o lucrare de creație și Dumnezeu are o lucrare de răscumpărare. Iubitul nostru frate a citit din Zaharia despre ceea ce are Dumnezeu de gând să facă cu Israelul și ceea ce se va întâmpla în Israel. Toate acestea sunt astăzi în desfășurare acolo; și atunci sunt gata să se împlinească făgăduințele pe care Dumnezeu le-a dat Bisericii nou testamentare. Cu adevărat noi am primit harul ca să stăm în Locul preasfânt dinaintea chivotului și să auzim glasul Domnului, să auzim Cuvântul lui Dumnezeu și să ne fie descoperit, în locul unde nu este nicio singură răstălmăcire.

Dacă ne uităm la evenimentele timpului actual, atunci nu ne ajunge timpul ca să putem intra în acestea. Multe lucruri sunt de neînțeles. Și în ce privește exprimările din diferite limbi; dați-vă seama, în viitor, adresarea către femeie se va face cu „domnule...”, iar adresarea către bărbat se va face cu „doamna...”, „doamna pastor...”; o încurcătură. Dacă citești și vezi ce lucruri sunt plănuite în toate

domeniile, atunci vezi că măsura este plină și revenirea Domnului este cu adevărat aproape.

Noi toți am aflat de erupția vulcanului din Chile și de cutremurul care a avut loc în Nepal. M-am gândit la frații și surorile noastre care sunt răspândiți în Nepal; m-am gândit la fratele Luckram care mi-a fost tot timpul alături când am fost în împrejurimile de acolo. Când zburam în China sau Mongolia el mă însoțea peste tot.

Frați și surori, mi-a venit gândul: de fiecare dată când vedeți că toate aceste lucruri se întâmplă, când veți auzi de războaie și strigăte de războaie... Știți, câteodată trebuie să trăiești unele lucruri pentru ca să poți înțelege mai bine ceea ce a spus Domnul nostru generației din acel timp; o puteți citi în Matei 24:20: „*Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat*”. A fost vorbit pentru generația de atunci. Dar dacă mă gândesc acum la refugiul familiei mele din 19 ianuarie 1945 care a durat până în 27 martie 1945, zece săptămâni fără o zi. În acel timp, câteodată se înregistrau minus 30 de grade; nasul îmi era înghețat, urechile înghețate, degetele de la picioare și de la mâini îmi erau înghețate. Am fost zece săptămâni de iarnă pe drum, în zăpadă și ger. Și dacă trăiești aceasta atunci înțelegi mai bine ceea ce a spus Domnul nostru: „*Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat*” – atunci aceasta n-o dorești niciunui om de pe pământ. Și totuși Dumnezeu ne-a purtat. Eu doar am amintit-o ca să vă spun că, uneori, unele lucruri trebuie să le fi trăit personal, ca să înțelegi mai bine lucrurile pe care le-a spus Domnul nostru.

Acum cercetăm unele versete biblice. Tema principală este revenirea Domnului nostru Isus Hristos; întoarcerea poporului Israel în țara făgăduită, întoarcerea din peste o sută cincizeci de țări a celor douăsprezece seminții, a căror nădejde este venirea lui Mesia. Noi toți știm că la Zidul plângerii ei fac doar o singură rugăciune de încheiere: „Lasă-ne să trăim că Templul este construit și că Mesia poate veni!” Totul este deja pregătit. Acum este vorba doar despre chemarea afară și de desăvârșirea Miresei Mirelui. Și să v-o spun sincer: când am avut această trăire puternică, acum în aprilie, am fost atât de cuprins încât, cu lacrimi, am spus: „Doamne, acum slobozește în pace pe robul Tău pentru că ochii mei au văzut împlinit ceea ce Tu ai făgăduit pentru

acest timp, că: *«Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, tuturor popoarelor... Apoi va veni sfârșitul»*”. Că aceasta este scris este un lucru, dar dacă tu personal ai trăit-o...! Nu o evanghelie oarecare, ci Evanghelia deplină în care este inclusă și făgăduința pentru timpul nostru.

Frați și surori, așa cum Domnul Dumnezeu l-a trimis pe Ioan Botezătorul la prima venire a lui Hristos, tot așa, acum, înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos, El a trimis un rob și proroc care ne-a întors înapoi la Cuvânt; și acest mesaj premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Vă rog să mă credeți, cine trece pe lângă aceasta, acela trece pe lângă Dumnezeu. Numai cine Îl crede pe Dumnezeu și ceea ce a spus El, doar acela va avea parte de împlinirea făgăduinței. Noi cu toții știm ceea ce este scris în Iacov 2:19: *„Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară!”*. Diavolul nu crede ceea ce a spus Dumnezeu, el pune sub semnul întrebării tot ceea ce a spus Dumnezeu. Dar noi credem ceea ce a spus Dumnezeu. Noi primim, acceptăm și-I suntem mulțumitori Domnului pentru aceasta.

Nu ca să mă refer la mine, dar să spunem și acest lucru: Ce poate face Dumnezeu cu un astfel de om care nu poate primi o chemare divină și care respinge o trimitere aflată în directă legătură cu planul de mântuire al Dumnezeului nostru?

Eu am trăit-o recent în Dubai. Câte direcții carismatice pentecostale există! Într-una din zile ne-am dus în centru unde se adună toate aceste grupuri din diferite limbi. Și câte „Aleluia” am auzit acolo n-am mai auzit niciodată în viața mea, niciodată n-am văzut atâta carismatică în toate aceste grupuri. Dar n-am auzit nimic despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp și absolut nimic despre ceea ce face Dumnezeu acum. Acolo erau doar sunete de tobe și trompete, cu mare alai, dar numai Cuvântul nu-l puteai găsi.

Frați și surori, de aceea, de fiecare dată trebuie s-o accentuăm: Biserica lui Isus Hristos este stâlpul și temelie adevărului (1Tim. 3:15). Iar noi suntem purtătorii Cuvântului, noi purtăm răspunderea ca să vestim poporului lui Dumnezeu întregul plan de mântuire, care include făgăduința pentru timpul nostru.

Permiteți-mi să citesc unele versete biblice. Inima mea este încă foarte atinsă de tot ceea ce am trăit în această călătorie neobișnuită. În 1 Timotei 1:12 bărbatul lui Dumnezeu scrie despre lucrurile pe care el le spune poporului lui Dumnezeu, pe baza autorității divine reieșite din chemarea și trimiterea lui: „*Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui*”.

Fratele Graf a amintit deja din predica fratelui Branham, că Iov nu doar s-a încrezut în Dumnezeu, ci Dumnezeu a știut mai dinainte: „Robul Meu Iov va rezista în toate încercările. Indiferent ce va veni asupra lui și prin ce va trece, el își va pune toată încrederea în Mine. Și Eu Mă încred în el, că el va rezista în toate încercările”. Care rob al Domnului n-a trebuit să treacă prin încercări? Dar aici avem punctul principal. Eu am mai amintit-o. Pavel a putut spune: „*Care m-a pus în slujba Lui*, pentru Biserica Lui, conform planului Său de mântuire ca să vestesc ceea ce Dumnezeu are în planul Său de mântuire”. Și nu doar a scris-o, ci noi o putem trăi personal, prin har.

Îi sunt mulțumitor Domnului pentru 2 aprilie 1962, pentru acea trăire pe care am avut-o chiar înainte de răsăritul soarelui. Îi sunt mulțumitor Domnului pentru fiecare călăuzire pe care a dat-o. Îi sunt mulțumitor Domnului pentru fiecare suflet pe care El l-a mântuit, Îi sunt mulțumitor pentru ușile deschise, Îi sunt mulțumitor că El m-a pus în slujba Lui. Și câteodată citim Cuvântul: „*Dacă suntem necredincioși, totuși El rămâne credincios, căci nu Se poate tăgădui singur*” (2 Tim. 2:13). Eu totuși I-am spus: „Doamne, dacă eu am făcut ceva ce n-a fost corect înaintea Ta, Te rog iartă-mă! Dar Te rog nu Te opri la aceasta, ci fă ceea ce ai hotărât Tu în planul Tău de mântuire!”. Domnul o va face, prin har.

Și aceasta am citit-o: la înviere, toți vor fi transpuși în nemurire, schimbați, iar noi care vom fi rămas în viață, vom fi ridicăți împreună cu ei. Frați și surori, cu referire la acest punct. Poate aceasta are o mică însemnătate pentru voi. Dar în ianuarie 1981 eu am fost luat din trup, am fost transpus în trupul de înviere și am trăit răpirea. Ce credeți voi că a însemnat pentru mine această trăire atât de neobișnuită pe care mi-a dăruit-o Dumnezeu, prin har? Medicii m-au

abandonat, m-au împins în camera muribunzilor și au tras perdeaua, la dreapta și la stânga. Și apoi s-a întâmplat. M-am ridicat în sus, în sus, până când am văzut noul Ierusalim coborând.

Fraților și surorilor, pentru noi nu este o teorie. Răscumpărarea nu este o teorie, este o realitate divină. Legătura noastră cu Dumnezeu este o realitate divină. Descoperirea pe care Dumnezeu ne-a dat-o nu este o închipuire fantezistă, ci este fondată pe Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu pe care noi îl iubim din inimă. Așa cum am citit mai înainte, aici în 1 Tim. 1:12, Pavel scrie: „...*m-a socotit vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui*”.

Frați și surori, noi nu suntem o mișcare carismatică și nici nu suntem adunați în numele unei misiuni sau în numele unui om. Ci noi suntem adunați înaintea lui Dumnezeu, ca să auzim planul de mântuire al lui Dumnezeu, să ne lăsăm încadrați și rânduiți biblic și să luăm în serios pregătirea noastră pentru revenirea lui Hristos; și împreună s-o și trăim.

Apoi în Cuvântul din 1 Cor. 12, Pavel scrie că Dumnezeu a pus în Biserică diferite slujbe. Aici în 1 Cor. 12:28 este scris: „*Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi apostoli...*”. Dumnezeu a pus în Biserică. De aceea Pavel a putut spune în 1 Tim. 1:12: „*Dumnezeu m-a pus în slujba Lui*”. 1 Cor. 12:28: „*Și Dumnezeu a pus în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi*”. Și apoi urmează întrebarea: „*Oare toți sunt apostoli? Toți sunt proroci?...*” (v. 29). Nu, nu! Dumnezeu a știut exact ce are El de făcut, ce însărcinări și ce slujbe erau necesare. Apoi avem făgăduința că totul va fi adus înapoi în starea corectă.

Fraților, surorilor, prindeți curaj! Să prindem curaj. Dumnezeu stă de partea făgăduințelor Lui. În noi trebuie să se ridice o dorință: „O, Doamne, permite-ne să trăim că noi, Biserica Mireasă, vom primi restituit totul, pe deplin!”. Nu doar partea de învățătură, ci, cu adevărat, în putere, să fie descoperit că Domnul are Biserica Lui, trupul Lui pe acest pământ.

În ce privește timpul în care trăim, să spunem și aceasta încă o dată. Cu adevărat aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din istoria mântuirii și noi putem trăi totul, prin har. Noi știm că Dumnezeu a trimis pe prorocul Lui, și știm că El ne-a descoperit Cuvântul Lui – și acesta este un har de nedescris care ne-a fost dăruit.

În general, voi sunteți ocrotiți de ceea ce se întâmplă în afara mesajului, dar, cu adevărat totul este strigător la cer. Chiar și ultimele mail-uri pe care le-am primit: că „fiul fratelui Branham, Iosif Branham, se prezintă ca fiind proroc și că el îl va învia pe tatăl său, William Branham, ca să desăvârșească slujba lui în cort, înaintea revenirii Domnului”. Dumnezeu din cer! Încă mai este scris că Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos. Nimeni nu trebuie să se reîntoarcă pe pământ, ci noi trebuie să ne reîntoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu și să credem ceea ce Domnul ne-a făgăduit nouă.

Acesta este un har nemărginit: că în toți acești ani, Domnul nu ne-a lăsat să alunecăm niciodată, nicio singură dată nu ne-a permis să cădem în răstălmăciri. Ci de fiecare dată, noi am cercetat Scriptura, ca să vedem dacă se întâmplă așa. Noi am spus-o aici de fiecare dată: doar dacă există o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu, numai atunci există și o împlinire. Dacă nu există nicio făgăduință cu privire la un anumit lucru, atunci nu poate exista nicio împlinire a aceluia lucru. Dumnezeu veghează doar asupra Cuvântului Său și ceea ce a făgăduit El în Cuvântul Său, aceea o și îplinește. Aceasta o va face El în vecii vecilor și în aceasta este ancorată credința noastră. De ce a spus Domnul nostru: „*Cine crede în Mine cum zice Scriptura...*”? De ce în zilele lui Pavel, credincioșii cercetau scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă totul se întâmpla așa cum era scris? Adevărata Biserică a Dumnezeului celui viu este gloata răscumpărată prin Sânge, Biserica noului legământ. Atât de sigur cum Sângele Domnului nostru, Sângele divin al Mielului, a fost vărsat și împăcarea și iertarea ne-a fost dăruită, tot atât de sigur viața divină care a fost în Sângele Mielului lui Dumnezeu este în toți aceia care au fost răscumpărați prin sângele Mielului. „*În El era viața, și viața era lumina oamenilor*”. În noi este

viața și de aceea spre seară Dumnezeu ne-a dăruit lumina, pentru ca noi să umblăm în această lumină.

Prin har, pretutindeni am amintit și propovăduit, pe scurt, și aceasta: că există un singur Dumnezeu care ni S-a descoperit în cer, ca Tată; pe pământ, în Fiul, și prin Duhul Sfânt în noi; că nu există trei persoane veșnice; ci există un singur Dumnezeu veșnic care S-a descoperit într-un trup de carne. Și acesta este lucrul puternic: „Tu ești Fiul Meu”. „Eu sunt” vorbește și spune: „Tu ești Fiul Meu”, dar El a rămas „Eu sunt”. Descoperit ca om, dar a rămas Domnul. Mare este taina dumnezeirii! Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duhul. Aceasta nu trebuie s-o explice niciun om; aceasta trebuie doar s-o credem, pentru că s-a întâmplat din cauza noastră, pentru ca noi să primim înfierea ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Planul de mântuire al Dumnezeului nostru și dumnezeirea nu trebuie să fie explicate deloc, nu. Mare este taina dumnezeirii. El a devenit un altul, dar a rămas Același. El S-a descoperit aici pe pământ, într-un trup de carne, pentru ca noi să primim răscumpărarea prin har. Aceasta am spus-o și noi deseori: pentru că păcatul a avut loc într-un trup de carne și sânge, Răscumpărătorul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge ca să ia asupra Lui întregul blestem, toată povara păcatului nostru și tot ceea ce ne-ar fi lovit pe noi. El S-a făcut blestem din cauza noastră pentru ca noi să putem primi și trăi plinătatea binecuvântării lui Dumnezeu.

Fraților și surorilor s-o mai spunem o dată. Cât de prețios este Cuvântul lui Dumnezeu! În Gal. 3:8 este scris: „*Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: «Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine»*”. Deja lui Avraam i-a fost dată făgăduința: „*Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine*”. Gal. 3:14: „*Pentru ca binecuvântarea („Pentru ca făgăduința” – lb. germ.) vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit*”. Totul este har.

Și încă o dată, tare și răspicat, putem spune: Domnul nostru a spus totul dinainte, fie în Matei 24, fie în Marcu 13, sau în Luca 21, că

popoarele vor fi tulburate, că vor avea loc mari cutremure. Vă rog citiți-o din Luca 21:25 unde este scris: „*Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urlatului mării și al valurilor*”. Totul este scris mai dinainte și așa se și împlinește în timpul nostru în aceste domenii. Aceasta ne duce la Isaia 17 unde Domnul Dumnezeu a anunțat și unde putem citi aproape același cuvinte. În Isaia 17:12-13: „*Vai! ce viiet de popoare multe care urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, care mugesc cum mugesc niște ape puternice...*”. Totul este scris deja mai dinainte în profeția biblică și se împlinește în timpul nostru. Isaia 17:13: „*Neamurile mugesc cum mugesc apele mari... Dar când le muștră Dumnezeu, ele fug departe...*”.

Fraților, surorilor, să cuprindem ceea ce am vrut să spunem astăzi într-un mod mulțumitor. Cu adevărat, mulțumitori, vrem să spunem că Dumnezeu are un plan de mântuire pe care l-a întocmit mai înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu a descoperit acest plan robului și prorocului Său. Deja în Vechiul Testament, în Isaia cap. 65 și 66, este scris despre cum va fi în Împărăția de o mie de ani și este scris despre cerul cel nou și pământul cel nou. Totul este cuprins deja în profeția biblică, tot ceea ce include planul de răscumpărare a fost propovăduit mai dinainte. Apoi noi avem cele patru Evanghelii care ne dau mărturie despre răscumpărarea noastră. Cu privire la Răscumpărătorul nostru este descris totul, de la nașterea Lui până la ridicarea Lui în slavă. Sunt arătați cei prezenți acolo în Luca 24:50-51 și în Fapte 1:9-11, care L-au văzut Domnul nostru cum a fost ridicat în slavă și cărora le-a fost spus: „*Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”. Apoi toate celelalte făgăduințe, până la făgăduința din Maleahi, că, în această epocă profetică, Dumnezeu va trimite un proroc pentru ca, încă o dată, să pună pe sfeșnic, să propovăduiască întregul plan de mântuire, în adâncimea lui, ca să ne facă de cunoscut ceea ce are Dumnezeu de gând cu noi, adică ceea ce a făgăduit El și ceea ce face El acum. Apoi, prin har, să trăim împlinirea cum El cheamă înapoi, în țara lor, pe poporul Israel.

În ultima mea călătorie am avut multe nopți nedormite și am fost foarte slăbit în trupul meu, dar am răscumpărat timpul. Eu am ascultat 11 predici ale fratelui Branham. În cele zece zile ale ultimei călătorii am ascultat 11 predici, de la început la sfârșit; cea mai lungă a durat 3 ore și patru minute. Frați și surori, ceea ce a avut Dumnezeu să ne spună prin acest bărbat al lui Dumnezeu este pur și simplu cutremurător. El se întoarce la trăirile personale și spune și amintește în mod deosebit anul 1933. El amintește de fiecare dată ceea ce i s-a întâmplat în 11 iunie 1933, după amiaza. El a spus: „Domnul însuși S-a coborât în stâlpul de foc și mi-a spus: «Așa cum Eu l-am trimis pe Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, tot așa Eu te trimit pe tine cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos»”. Când el exprimă aceste cuvinte eu aud aceasta în glasul lui. Eu am mereu cu mine predicile lui. Dacă le ascult, atunci iubiților, acolo este o diferență. Când fratele Branham predică, accentul este acolo, dar când el se întoarce la aceste trăiri personale – O!, o!, o! – el devine foarte serios și atunci simți că el este atât de cuprins în interiorul lui și aceasta te cercetează. Atunci el redă amănunțele într-un mod accentuat. Apoi de două ori în aceste 11 predici, el vorbește de 7 mai 1946 și accentuează aceasta: „În aceeași zi când Israelul a primit țara înapoi, în aceeași zi Îngerul Domnului a venit la mine și mi-a dat însărcinarea”. Voi toți știți ce aparținea de însărcinare, dar eu o accentuez încă o dată. Când ascuți predica simți cu adevărat că este de o mare seriozitate când el începe să redea aceste trăiri care priveau slujba lui. Și el, cu siguranță, ca și Pavel, a putut spune: „*El care m-a pus în slujba Lui*, El care a făgăduit că va trimite un proroc, El care m-a chemat pe nume, *El care m-a pus...*”. Pur și simplu, simți că întreaga lui ființă era în această lucrare și că va rămâne în aceasta.

Frați și surori, noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci am urmat Cuvântul sfânt al Dumnezeului nostru care ne-a fost descoperit.

Cu aceasta voi încheia. Eu mă gândesc câteodată asupra acestor lucruri. Cu acest bărbat al lui Dumnezeu am stat la aceeași masă și am mâncat împreună, am fost cu el în aceeași mașină și am fost în adunările lui. Acest bărbat mi-a spus în decembrie 1962: „Frate

Frank, ai putea să predici în locul meu în Los Angeles?” Înainte de aceasta eu nu fusesem niciodată în Los Angeles. Eu v-o spun: noi n-am sărit cândva cu parașuta în Împărăția lui Dumnezeu, ci am fost martori de la început. Din anul 1955 am fost în adunările lui și am știut: „Acesta este un bărbat trimis de Dumnezeu. Nimeni n-ar putea face lucrările care se întâmplă aici, numai dacă Domnul este cu el”. Cu adevărat, noi am văzut zilele biblice cu ochii noștri. Noi am văzut și am primit slujba făgăduită de Dumnezeu. Dar toți acești ani au trecut și acest timp ajunge la încheiere. Noi suntem foarte aproape înaintea revenirii Domnului.

Și așa cum v-am dat deja mărturia despre ceea ce a făcut Dumnezeu în aprilie, cu adevărat, am putut spune cu o inimă copleșită de mulțumire: „Iubite Domn, acum slobozește în pace pe robul Tău pentru că Cuvântul Tău, mesajul Tău, a ajuns la toate popoarele, la toate limbile. *Acest Cuvânt s-a împlinit:* «Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor»”. Doamne, adu-ți Tu lucrarea Ta la încheiere și vino în curând! – aceasta-i dorința și rugăciunea noastră.

Încă o întrebare. Frați și surori, suntem noi cu adevărat conștienți că Domnul ne vorbește prin Cuvântul Său, în mod direct? Și la aceasta mai adaug: Avem noi un acord interior față de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu? Credem noi fiecare Cuvânt, fiecare făgăduință? Credem noi tot ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru și mai face încă și acum, prin har? Eu văd o mână ridicată acolo în spate.

Dumnezeu să binecuvânteze și pe frații și surorile noastre din Canada, să binecuvânteze pe toți frații și pe toate surorile de pe întregul pământ și pe toți care sunt în legătură directă și ne ascultă acum, mai ales în America de Sud. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți de pe întregul pământ.

Și aceasta o vom aduce înaintea Domnului. Dacă, eventual, toate aceste posturi de televiziune vor mai putea transmite unele predici; eu am exprimat această dorință, să vedem dacă este posibil să fie transmise unele predici pentru ca încă o dată Cuvântul să ajungă la toate națiunile și ca toți să asculte ultima chemare. Nu sunteți voi

bucuroși, nu sunteți mulțumitori că Dumnezeu a deschis ușile și inimile pentru ca ultimul mesaj să ajungă până la ultimii? Lui, credinciosului Domn, Îi aducem lauda și închinarea. Toată cinstea și toată lauda Îi aparține Lui. Cine vrea să se laude, să se laude cu Domnul. Și noi avem dreptul să ne lăudăm cu El. Lui Îi aducem cinste în vecii vecilor. Amin.

În timp ce ne plecăm capetele și rămânem în rugăciune, Îi suntem mulțumitori și-I dăm cinste Domnului, doresc să ne rugăm în mod deosebit pentru toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru și pentru toți aceia care nu cunosc pe deplin tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru și ceea ce a făcut El și încă mai face acum, pentru ca toți să fie aduși în cadență cu Cuvântul, sub călăuzirea Duhului Sfânt, pentru ca Domnul să ne adune împreună, ca un duh și un suflet; așa cum am citit în Cuvântul din Rom. 8:11: „*Dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în noi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile noastre muritoare...*”. Nu doar o ungere, nu doar carismatică, nu doar „Aleluia” după „Aleluia”, ci Duhul Celui ce a înviat pe Isus să locuiască în noi. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru pentru credințioșia Lui, pentru harul Său!

Dacă mai avem cereri de rugăciune pe care le putem aduce Domnului atunci vă rog ridicăți mâna. Peste tot sunt mâini ridicate. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Vă rog să credeți așa cum am citit din Matei 12, că El va desăvârși biruitor lucrarea Lui; El nu va frânge o trestie ruptă („țevă îndoită” – lb. germ.) și nici nu va stinge un fitil care fumegă, nu! El va dăruia curgerea untdelemnului, prin har, pentru ca lumina să devină mare și să lumineze. Noi ne încredem în Dumnezeul nostru. Pe crucea Golgotei El a suferit totul. El a făcut totul pentru noi. El a luat asupra Lui vina păcatelor noastre, a luat bolile noastre asupra Lui pentru ca să se împlinească: „În rănilile Lui, am fost vindecați”. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu credincios. El Își va confirma și astăzi Cuvântul Lui în toți aceia care-L cred.

Sora noastră Froitz care este astăzi de prima dată în mijlocul nostru și care l-a auzit pe fratele Branham în anul 1955 să fie binecuvântată în mod deosebit. Și sora noastră Bruner să fie

binecuvântată în mod deosebit. De asemenea și fratele Aman și noi toți care suntem adunați astăzi aici. Chiar dacă noi nu l-am văzut pe Pavel și nici nu i-am auzit în mod personal pe robii lui Dumnezeu, totuși noi credem ceea ce Tu, Doamne, ai vorbit și ai lucrat prin ei și ai dat Cuvântul Tău mai departe.

Tu veșnicule, credinciosule Dumnezeu, binecuvântează-i pe toți care se află astăzi în acest loc. Noi toți avem necazuri, noi toți avem ceva să-Ți aducem. Ți le aducem acum și-Ți mulțumim, Îți mulțumim că am primit har înaintea Feței Tale, pentru că Tu vorbești Față în față cu noi, pentru că noi nu avem doar lucrurile scrise, ci noi am primit și avem Cuvântul viu care ne-a fost descoperit, care lucrează, are efect și niciodată nu se întoarce gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis.

Iubite Domn, Îți mulțumesc în mod deosebit pentru ceea ce ai făcut Tu în această lună. Ție, mare Dumnezeu, Îți aducem cinste și închinare. Noi îi pretindem pe toți ai Tăi, din toate popoarele, limbile și națiunile, Tu să-i scoți afară și să-i pregătești pentru ziua glorioasă a revenirii Tale, pentru ca ei să asculte ultima chemare, s-o creadă și noi toți să trăim răpirea împreună.

Iubite Domn, Tu ne-ai dăruit un har atât de mare, Te-ai uitat la noi cu îndurare și ne-ai ajutat atât de mult în ziua mântuirii! Iubite Domn, prin aceasta noi recunoaștem că am primit har înaintea Ta și Te rugăm din toată inima pentru toți cei pe care Tu i-ai ales înainte de întemeierea lumii ca să vadă slava Ta. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim pentru răscumpărare, pentru Cuvânt, pentru Sânge, pentru Duhul Tău cel Sfânt, pentru harul pe care ni l-ai dăruit. Fie ca Duhul Tău să ne călăuzească mai departe în tot adevărul. Fie ca toți să fie binecuvântați. Fie ca Cuvântul Tău să nu se întoarcă gol înapoi, ci să împlinească scopul pentru care a fost trimis, cu toți aceia din toate popoarele și din toate limbile care în ultimele zile au auzit Cuvântul Tău. Îți mulțumesc pentru adunările pe care noi le putem avea aici în Zürich. Fie ca toți aceia care ne văd și ne ascultă de pe tot pământul să fie binecuvântați. Astăzi mă rog și pentru iubitul nostru frate Adi din România, ca el să fie binecuvântat într-un mod deosebit. Doamne,

fii Tu cu noi toți. Ție Ți se cuvine toată cinstea și toată lauda, acum și în vecii vecilor. Aleluia. Amin.

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Puterea de alergare, vederea și vocea mea au slăbit, trupul meu este mai slab, dar Îi mulțumim Domnului, El o va face bine. Dacă Dumnezeu vrea și dăruiește har, pentru luna viitoare este planificată o călătorie deosebită spre Indonezia, Jawa și Sumatra. Îi mulțumim Domnului și pentru acele uși și inimi deschise acolo. Sunt biserici noi și biserici trinitare care ne invită. Dar Domnul Dumnezeu poate dărui har. Și aceasta pot s-o spun: nimeni nu poate aștepta de la mine niciun compromis. Chiar dacă câteodată mă mișc foarte atent, propovăduind adevărul, niciodată nu sunt agresiv, niciodată nu propovăduiesc Cuvântul dintr-o dreptate proprie, dar adevărul despre dumnezeire, botez și toate tainele care sunt necesare le propovăduiesc pretutindeni, liber și deschis, cu o mare dragoste. Îi mulțumim Domnului.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe frații care ne-au vizitat în acest loc. Voi toți luați saluturi cu voi. Dacă Dumnezeu dorește, ne vom revedea din nou. Îi mulțumim lui Dumnezeu. Amin.